

Barnen väver sina inre bilder i lugn och ro

Nyländsk hemslöjd vill ordna centrum kring egyptisk vävkonst i Mikaelsskolan i Ekenäs

Barnen sitter nerböjda över sina vävramar och tråder garn över och under rännhngen. De går på en kurs för att lära sig egyptisk vävkonst.

—Idén bakom den egyptiska vävkonsten bygger på egyptierna **Ramses Wissa Wassefs** filosofin om hur man bevarar barnens kreativitet till vuxen ålder, berättar artesan **Erika Kihlman**.

Det var på 1940-talet som Wissa Wassef noterade att hantverkare inte längre hade samma förmåga att skapa med sina händer. Då utvecklade han en idé om att det bor en konstnär i varje människa, frågan är bara hur man skall locka fram den i vuxen ålder.

WISSA WASSEF började som experimentell väva med barn på eftermiddagen i en koptisk skola. Så småningom växte projektet och det koncentrerades till byn Harrania där Wis-

sa Wassef, professor i arkitektur, ritat hantverksbostäder.

Projektet spriddes till USA och Europa. På 1960-talet hölls en utställning på Moderna museet i Stockholm. Konstnären **Birger Forsberg** besökte den och blev begeistrad. Han åkte till Egypten för att bekanta sig med projektet och 1965 började han väva med ungdomar i byn Hedesunda.

Erika Kihlman har tack vare stipendier kunnat bekanta sig med Harraniaprojektet och i somras var hon sju veckor i Hedesunda.

—Då väcktes gnistan, säger hon uppflydd av förväntan. Nu leder hon en eftermiddagsklubb för elever i årskurs ett-fem i Mikaelsskolan i Ekenäs. Kursen finansieras av förningen Nyländsk hemslöjd. I januari börjar en ny kurs och den är öppen för alla intresserade barn och ungdomar.

—Det är tänkt att bli ett femå-

rigt projekt som Nyländsk hemslöjd upprätthåller med Mikaelsskolan som centrum, berättar hon.

— **BARNEN SKALL** få arbeta då de jobbar. Man skall endast nödortfört lära barnen tekniken. Barnen skall varken få för-

mycket eller för lite beröm, förklarar Kihlman.

Wissa Wassef ville att barnen skulle få kontakt med de material de använder. Därför börjar man med att växtfärga sitt garn själv.

På bordet i ladugårdsbyggnaden i Mikaelsskolan ligger hö-

gar med yllegarn i olika kulörer.

—Vi har garn i 45 olika nyanser, berättar Kihlman.

Barnen, både flickor och pojkar sitter koncentrerade och jobbar vid sina vävramar.

—De väver sina inre bilder utan att ha någon skiss att följa.

Adrian Malén, nio år, har sin första väv färdig och visar stolt upp den. Motivet är en lysande sol och ett träd.

Vartför valde du det motivet?

—För att det var enkelt och blir fint, är hans uppriktliga svar.

Han tillstår också att han trivs på kursen och att han väntat ivrigt på klubbdagarna.

—För det så roligt då man får väva olika saker och hitta på själv. Mitt nästa motiv blir ett landskap, säger han bestämt. På elvaåriga **Rosina Mo-**

Nioråriga Adrian Malén har just färdigställt sin första väv. — Det är roligt då man får väva olika saker och hitta på själv, utbrister han.

FOTO: MARINA HOLMBERG

ringa väv dansar många färger fram.

—Det är något från Indien, förklarar hon. Här flyter floden Ganges fram och här är ett berg.

Är det svårt att väva?

—Nej, säger hon övertygande. Bara då man byter garn är det lite svårt.

WISSA WASSEF ansåg att varje projekt skall ha en social, ekonomisk och konstnärlig dimension. För byn Harrania har vävprojektet betytt ett ekonomiskt uppsving eftersom kvinnorna haft råd att köpa hus. Där väver man redan nu tredje generationen.

Erika Kihlman visar fotografier på kvinnor som jobbar vid stora vävstolar.

—De väver stora väggbonder. Och de är rena rama konsverken.

MARINA HOLMBERG

VÄSTRA
NYLAND

SÖND. 22 OKT. 2000

EKENÄS. FINL.